

செயலாளர்,

புதிய அரசியலமைப்பை வரைவதற்கான நிபுணர் குழு,

நீதி அமைச்சு,

அறை இல. 32 (கட்டிடம் 02),

பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபம்

பௌத்தாலோக மாவத்தை, கொழும்பு- 7

மின்னஞ்சல்: expertscommpublic@yahoo.com

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தினால் நீதி அமைச்சு, புதிய அரசியலமைப்பை வரைவதற்கான நிபுணர் குழுவிற்கு செய்யப்படுகின்ற சமர்ப்பிப்பு

1. மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தினால் செய்யப்பட்டுள்ள இச்சமர்ப்பிப்பானது இலங்கையின் புதிய அரசியலமைப்பு தீர்மானத்தின் தன்மை மற்றும் அதன் உருவாக்கம் தொடர்பான எமது பொதுவான கருத்துக்களை குறிப்பிடுகின்றது. இது பல ஆண்டுகளாக பொது மக்கள் விவாதத்திற்கான அடிப்படையாக அமைந்துள்ள சில பாரிய அரசியலமைப்பு பிரச்சினைகள் தொடர்பாகக் கையாளுகின்றது.
2. நாம் இந்த சமர்ப்பிப்பினை நல்லெண்ணத்துடனும், 1996 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இடம்பெற்றுள்ள அனைத்து அரசியலமைப்பு திருத்தச் செயன்முறைகளிலும் ஆக்கபூர்வமாக ஈடுபட்டுள்ளோம் என்ற எமது பதிவுக்குறிப்புடனும் செய்கின்றோம். குழுவினால் அழைப்பு விடுக்கப்படுமாயின், மிக விரிவான விளக்கங்கள் மற்றும் முன்மொழிவுகளை, வாய்மொழி வாயிலாக அல்லது எழுத்துமூலமாக சமர்ப்பிப்பதற்கு நாம் தயாராக உள்ளோம்.
3. எவ்வாறெனினும், நிபுணர் குழுவின் வகிபாகம் மற்றும் ஆணை மற்றும் இக்கலந்தாலோசனைகளின் விளைவுகள் யாவை என்பன தொடர்பாக பகிரங்கமாகத் தெளிவுபடுத்துவதனூடாக தற்போதைய இச்செயன்முறை மேம்படுத்தப்படலாம். குறிப்பாக, குழுவின் வகிபாகம், வரைவு அரசியலமைப்பொன்றினை முன்வைப்பதா அல்லது புதிய அரசியலமைப்பொன்றுக்கான அடிப்படையாகப் பயன்படுத்தத்தக்க அறிக்கையொன்றினை முன்வைப்பதா அல்லது வேறு ஏதேனுமா என்பது தொடர்பாக தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்.
4. திருத்த முன்னெடுப்புக்களில் மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் முன்னைய ஈடுபாடுகளைப் போன்றே, இது பகிரங்க அக்கறை மற்றும் முக்கியத்துவம் தொடர்பான விடயமொன்றாதலினால், இச்சமர்ப்பிப்பும் பகிரங்கப்படுத்தப்படும்.

அடித்தளங்கள் மற்றும் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள்

5. பொருளாதார அபிவிருத்தி மற்றும் செழுமையினை அடைந்துக் கொள்வதற்கான அடிப்படையாக, ஒருமித்த மற்றும் பிரிக்க முடியாத நாடு, உள்வாங்குகைமிக்க இலங்கைத் தேசம் மற்றும் உறுதியான, வினைத்திறனான மற்றும் ஜனநாயக இலங்கை அரசினை கட்டியெழுப்ப உதவுவதே, எந்தவொரு அரசியலமைப்பு ஆக்கச் செயன்முறையினதும் பிரதானமான பணியாகும். புதிய இலங்கையின் அரசியலமைப்பானது, சர்வதேச சமுதாயத்தின் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தவர் என்ற தனது

வகிப்பாக்கத்தினை சரியான முறையில் வகிப்பதற்கு எமது நாட்டினை இயலுமானதாகக்கூடிய சமாதானம், ஒழுங்கு மற்றும் நல்லாட்சி என்பனவற்றுக்கான ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

6. புதிய அரசியலமைப்பானது அதன் தாபிப்பிற்கு அடிப்படையாகவுள்ள அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் குறித்த முழுமையான கூற்றொன்றினைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும், ஆகவே அது, பன்மை ஜனநாயகம், பன்மைக் கலாசார குடியரிமை, நிலைமாறுகால நீதி, நிலையான அபிவிருத்தி, சுற்றாடல் மற்றும் இயற்கைப் பல்வகைமைக்கான மதிப்பு மற்றும் காலநிலை மாற்றங்களை எதிர்கொள்வதற்கான அர்ப்பணிப்பு போன்ற விழுமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள உறுதியான அரசியலமைப்புசார் அரசாங்கமொன்றிற்கான, அரசியல்ரீதியாக மாற்றமுடியாத அடிப்படையொன்றினை வழங்கும். அரசியலமைப்பு மீயுயர்தன்மை என்ற கோட்பாடு இவ் விழுமங்களை மதிக்கின்ற அரசொன்றின் மையக்கல்லாகக் காணப்படும்.
7. இலங்கையின் பன்மை சமுதாயங்களிடையே நம்பிக்கையினைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டுமாயின், புதிய அரசியலமைப்பு ஆணையானது, அனைத்து பிரஜைகளுக்கும் இலங்கை அரசில் உரித்து இருப்பதாக உணர்வொன்றினை ஏற்படுத்துவதனையும், அதனூடாக அவ்வரசின் மீதான அர்ப்பணிப்பினை ஏற்படுத்துவதனையும் இலக்காகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இச்சூழலில், 1972 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இரண்டு குடியரசு யாப்புக்களையும் வகைப்படுத்தியிருந்த, பௌத்தத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்குகின்ற மற்றும் அரசின் ஒற்றையாட்சித் தன்மை தொடர்பான அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள், எமது கருத்தின்படி, இலங்கை அரசின் பன்மை சமூக அடித்தளங்களுடன் முரண்படுகின்றன. வரலாற்றுரீதியாக, எமது சமூகமானது கலாசாரங்கள், இனங்கள் மற்றும் மதங்கள் தொடர்பில் செழுமையான பன்மைத் தன்மையினதாக இருந்து வந்துள்ளது மற்றும் தற்போதும் அவ்வாறே இருந்து வருகின்றது. இலங்கை வரலாற்றில் சிங்களவர்களும் பௌத்தமும் முக்கியத்துவத்தினை அனுபவித்து வருகின்ற அதேவேளை, இலங்கையினுள் உள்ள நீண்ட வரலாறுகளையுடைய வேறுபட்ட சிறுபான்மை குழுக்கள், தாம் பகுதியொன்றாக விளங்குகின்ற இவ் அரசுடன் வேறுபட்ட உறவுநிலைகளை நாடுகின்றனர். எம்முடைய அனைத்து சமுதாயங்களும் அரசியல் மற்றும் பல்-கலாசாரங்களைக் கொண்டுள்ள இலங்கையின் உள்ளார்ந்தக் கூறொன்றாக தாம் அங்கீகரிக்கப்படுதலும் உயர்த்தப்படுதலும் வேண்டுமென்றே கோருகின்றன.
8. 'ஒற்றையாட்சி' மற்றும் 'சமஷ்டி' என்பவற்றுக்கிடையிலான சம்பிரதாயபூர்வமான வகைப்பாடுகள் பற்றிய பிரயோசனமற்ற விவாதங்கள் தவிர்க்கப்படுதல் வேண்டும். எவ்வாறெனினும், புதிய அரசியலமைப்பின் தரநெறிசார் அடித்தளங்கள் மற்றும் கட்டமைப்புசார் வடிவமைப்பு ஆகியன, பன்மைத்துவம் மற்றும் பல்-மட்ட ஆட்சி என்பன செழுமையடையக்கூடிய இலங்கை அரசின் புதிய வடிவிலான ஜனநாயகத்தின் ஒற்றுமை மற்றும் ஆள்புல கௌரவம் என்பனவற்றை உறுதிப்படுத்துகின்ற அதேவேளை, விரிவான பரவலாக்கம் மற்றும் அதிகாரப்பகிர்வு என்பன ஒற்றையாட்சி போன்ற பெரும்பான்மைக் கோட்பாடுகளினால் தடை செய்யப்படாதிருக்கும் என்பதனையும் உறுதிப்படுத்தும் என மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் நம்புகின்றது. பன்மைத்துவம் மற்றும் பல்-மட்ட ஆட்சி ஆகிய இரண்டும் நல்லாட்சியின் அடிப்படை அம்சங்களாக அங்கீகரிக்கப்படுதல் வேண்டுமென்பதனையும் முன்னிலைப்படுத்தல் பெறுமதிமிக்கதாகும்.

9. குடியரசுக் கொள்கை, மதச்சார்பின்மை, அரசியல் பன்மைத்துவம், அரசியலமைப்பு மீயுயர்ந்தன்மை, சட்டவாட்சி, வலுவேறாக்கம், அதிகாரப் பகிர்வு மற்றும் துணையமைப்பு, மற்றும் அனைத்திலும் மிக முக்கியமாக, மனித கௌரவம் தொடர்பான கோட்பாடுகள் புதிய அரசியலமைப்பில் வெளிப்படையாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமென நாங்கள் உறுதியாக பரிந்துரைக்கின்றோம். இலங்கையின் சமூக பன்மைத்தன்மை மற்றும் கடந்த கால அநீதிகள் என்பனவற்றை ஏற்று அங்கீகரிக்கின்ற பொருத்தமான பாயிரமொன்றும் இன்றியமையாததாகும். பாயிரம் மற்றும் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் ஆகிய இரண்டும் புதிய அரசியலமைப்பிற்கான அடிப்படையினை உருவாக்குமென்பதுடன் அவை செயற்பாட்டில் ஒத்திசைவானதாக, மற்றும் நியாயமாக பொருட்கோடல் செய்யப்படுவதாக மற்றும் செயற்படுத்தப்படுவதாக இருத்தல் வேண்டும்.

நிறைவேற்றுத்துறை

10. அரசாங்கத்தின் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமை முற்றாக ஒழிக்கப்படுதல் வேண்டுமென நாங்கள் ஆதரித்து வாதாடுகின்றோம். இம்முறைமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து இந்நிறுவனம் வளர்த்துள்ள அதிகாரப்போக்கு, முறைகேடான நிர்வாகம் மற்றும் ஊழல் என்பனவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு, சிவில் சமுதாயம் இம்முறைமையினை ஒழிப்பதற்காக நீண்ட காலமாக பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றது. 1947 முதல் 1970 வரை இருந்த எமது சுதந்திர அரசியலமைப்புக்களில் பிரதிபலிக்கப்பட்ட வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறைமையினை மீண்டும் முழுமையாகக் கொண்டுவரும்படி நாம் வலியுறுத்துகின்றோம். பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் மறுநியமனமானது சட்டவாக்கத்துறை குறித்து நிறைவேற்றுத்துறைக்கு காணப்படுகின்ற நிலையான அரசியல் பொறுப்புக்கூறும் தன்மையினை உறுதிப்படுத்துவதுடன், கீழே குறிப்பிட்டுள்ளதன்படி, அரசியலமைப்பு உரிமைகள், நல்லாட்சி, பன்மைத்துவம் மற்றும் அதிகாரப் பகிர்வு போன்றவற்றுக்கான சட்டப் பாதுகாப்புக்களையும் உறுதிப்படுத்தும். அத்தகைய முறைமையொன்றில், பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தின் மற்றும் அரசியல் பொறுப்புக்கூறலின் பிரதான நிறுவனமென்ற வகையில் தேசிய வாழ்வின் மத்திய இடமாக பாராளுமன்றம் மறுசீரமைப்பு செய்யப்படுவதனை நாம் காண விரும்புகின்றோம்.
11. அதற்கமைய புதிய அரசியலமைப்பில், குடியரசின் ஜனாதிபதி அரசின் சம்பிரதாயபூர்வமானத் தலைவராக இருக்கின்ற அதேவேளை, பிரதம அமைச்சர் அரசாங்கத்தின் தலைவராக இருப்பார். அமைச்சரவை அமைச்சர்கள் பாராளுமன்றத்தின் ஒரு பகுதியினராக இருப்பார்கள் என்பதுடன் பொறுப்புடைமை மற்றும் நம்பகத்தன்மை ஆகிய கோட்பாடுகளுக்கு அமைவாக அவர்கள் கூட்டாக பாராளுமன்றத்திற்கு பொறுப்பு கூறுபவர்களாக இருப்பார்கள்.
12. சம்பிரதாயபூர்வமான ஜனாதிபதி ஈரவைப் பாராளுமன்றத்தினால் (கீழே பார்க்கவும்) தெரிவு செய்யப்படுவார். அமைச்சரவை மற்றும் ஏனைய அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை தொடர்பில் அரசியலமைப்பு மட்டுப்பாடொன்று இருத்தல் வேண்டுமென்பதுடன் பிரதம அமைச்சர் வேறு எவ்விதமான நிலையான அமைச்சர் பதவிப்பணியினையும் வகிக்க மாட்டார்.

தேசிய பாதுகாப்பு

13. புதிய அரசியலமைப்பில் தேசிய பாதுகாப்பு சபையொன்று ஸ்தாபிக்கப்படுதல் வேண்டுமென நாங்கள் பரிந்துரைக்கின்றோம். தேசிய பாதுகாப்பு சபையானது ஜனாதிபதியினால் தலைமை தாங்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதுடன் பதவிவழி உறுப்பினர்களாக பிரதம அமைச்சரும் பாதுகாப்பு அமைச்சரும் அதில் உள்வாங்கப்படுதல் வேண்டும். தேசிய பாதுகாப்பு சபையானது கொள்கையாக்கம் மற்றும் ஆயுதப்படைகள் மற்றும் புலனாய்வு நிறுவனங்களின் மேற்பார்வை என்பனவற்றிற்கு பொறுப்பாக இருக்கும். தேசிய பாதுகாப்பு சபையில் சுயாதீனமான தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் ஒருவர் பணியாற்றுதல் வேண்டும் என்பதுடன் அவர் பாதுகாப்பு மற்றும் உபாயக் கொள்கை மற்றும் தேசிய பாதுகாப்பு ஆளுகை தொடர்பான நிபுணத்துவத்தினைக் கொண்டுள்ள தனிநபராய் இருத்தல் வேண்டும். தேசிய பாதுகாப்பு சபையானது, ஆயுதப்படைகள், பொலிஸ் அல்லது புலனாய்வு சேவைகளில் தற்போது பணியாற்றுகின்ற அல்லது சேவையாற்றி ஓய்வுபெற்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கிறது. இராணுவ மற்றும் இராணுவமல்லாத புலனாய்வு செயற்பாடுகளுக்கிடையில் தெளிவான வேறாக்கம் காணப்படும். முறையாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட அவசரகால நிலைமையின்கீழ் சிவில் அதிகாரத்திற்கு உதவுகின்ற, அரசியலமைப்புரீதியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ள வகிபாகங்களைத் தவிர, சிவில் நிர்வாகத்தில் இராணுவத் தலையீடு இருக்காது.
14. எதிர்க்கட்சியின் சிரேஷ்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினரொருவரால் தலைமை தாங்கப்படுகின்ற தேசிய பாதுகாப்பு தொடர்பான பாராளுமன்ற நிலையியற் தெரிவுக்குழுவொன்று நிலையியற் கட்டளைகளினால் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் அரசியலமைப்பு கொண்டிருத்தல் வேண்டும். பிரதம அமைச்சர் மற்றும் பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஆகியோர் தேசிய பாதுகாப்பு சபை சார்பாக அக்குழுவிற்கு பதில் கூறுபவர்களாய் இருப்பார்கள்.

தேர்தல் முறைமை மற்றும் அரசியல் கட்சிகள்

15. உள்வாங்குகை, பன்மைத்தன்மை மற்றும் இசைவுப்படுத்தல் ஆகிய தேவைப்பாடுகளை பூர்த்தி செய்யும்பொருட்டு, எம்முடைய தேர்தல் முறை விகிதசமமானதாக இருக்கவேண்டுமென்ற கோட்பாட்டினை நாங்கள் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றோம். எவ்வாறெனினும், நடைமுறையில், விசேடமாக எமது தற்போதைய தேர்தல் முறைமையின் விருப்பு வாக்கு எனும் அம்சம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அளவிலான உயர்போட்டித்தன்மை, ஊழல் மற்றும் வன்முறைக்கு வழிகோலியுள்ளது என்பதனை நாம் ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். எவ்வாறெனினும், இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கு விருப்பு வாக்கு என்பது தனியான ஒரு காரணமாக அமையவில்லை என்பதுடன் விருப்பு வாக்கு முறைமையினை நீக்குதல் இப்பிரச்சினைகளை குறைப்பதற்கு வழிவகுக்காது.
16. எவ்வாறெனினும், தேர்தல் முறைமையானது “மக்களின் விருப்பத்தினை” ஒட்டுமொத்தமாக பிரதிபலிப்பதாக இருக்க வேண்டுமென்பதுடன் சாத்தியமானளவு “ஒரு நபர், ஒரு வாக்கு” என்ற அடிப்படைக் கோட்பாட்டினை உத்தரவாதப்படுத்த வேண்டும் என்பதனை நாம் புரிந்து கொண்டுள்ளோம். ஆகவே, அத்தகைய எந்தவொரு புதிய தேர்தல் முறைமையும் விகிதசமமான தேர்தல் முறைமையாக இருக்க வேண்டும். ஒற்றை இருக்கை முறைமைக்கு (First Past the Post (FPP)) மீளத் திரும்புகின்றமையானது பிற்போக்கான முன்னெடுப்பொன்றாக இருக்கும் என்பதுடன் அது நிலையான அரசாங்கங்களை உத்தரவாதப்படுத்தாது (1948 மற்றும் 1970 இற்கிடையில் இடம்பெற்ற பல தேர்தல்களில் காணப்பட்டதனைப் போன்று)

17. ஒற்றை இருக்கை முறைமையின் பண்புகளை இணைத்துள்ள அதேவேளை, விகிதாசார பிரதிநிதித்துவமென்கின்ற மூலக் கோட்பாட்டினை பாதுகாக்கின்ற ஒரு கலப்பு உறுப்பினர் விகிதாசார முறைமையானது, பன்மைச் சமூகமொன்றின் முறையான ஜனநாயகப் பிரதிநிதித்துவத்திற்கு இன்றியமையாதது என்ற இணக்கம் சிவில் சமுதாயங்களிடையே அதிகரித்து வருகின்றது. கலப்பு உறுப்பினர் விகிதாசார முறைமைகள், கட்சிப் பட்டியல்களினூடாக சட்டவாக்கத்துறை பிரதிநிதித்துவத்தில் விகித சமத்தினை உறுதிப்படுத்துகின்ற அதேவேளை, சிறியளவிலான ஆள்புல தொகுதிகளுக்கான ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருப்பதனால் வாக்காளர்களுக்கும் பிரதிநிதிகளுக்குமிடையிலான நெருக்கமான தொடர்பினையும் உறுதிப்படுத்தும்.
18. ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு தெளிவான பெரும்பான்மையினை வழங்கக்கூடிய தேர்தல் முறைமையொன்றுக்கான தேவை அடிக்கடி முன்வக்கப்பட்ட கோரிக்கையொன்றாகும். நடைமுறையில், அத்தகைய ஒரு முறைமையினை வடிவமைப்பது மிகக் கடினமாகும். ஏனெனில், வாக்களிப்பு போக்குகளை முன்சுட்டியே அனுமானிப்பது கடினமாகும். ஒற்றை இருக்கை முறை அத்தகைய ஒரு முறைமைக்கு வழிவகுக்கும் என்கின்ற ஏதேனும் உறுதிப்படுத்தல் முழுமையாக தவறானதொன்றாகும். 1948 மற்றும் 1970 களுக்கிடையில் இடம்பெற்ற தேர்தல்களின் முடிவுகள் தொடர்பான ஒரு ஆய்வு, ஒற்றை இருக்கை முறையின் அனுமானிக்கப்பட முடியாதத் தன்மையினையும் அது எவ்வாறு மிக இலகுவாக “பலவீனமான அரசாங்கங்களுக்கு” வழிவகுத்தது என்பதனையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.
19. நிலையான அரசாங்கம் தொடர்பிலுள்ள இப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான சாத்தியமான வழியொன்றாக அமைவது யாதெனில், விகிதாசார முறைமையில் “மேலதிக ஆசனங்கள் (போனஸ் ஆசனங்கள்)” ஒதுக்கப்படுகின்ற முறைமையினை மாற்றுவதாகும். மேலதிக ஆசனங்கள் தேர்தல் மாவட்ட மட்டத்தில் வழங்கப்படுவதற்கு பதிலாக, அது மாகாண மற்றும் தேசிய மட்டங்களில் வழங்கப்படலாம். இது பெரிய கட்சிக்கு நன்மையளிக்கும் என்பதுடன் அத்தகைய நன்மை அனுமானிக்கக்கூடிய மற்றும் வெளிப்படையான முறையில் செய்யப்படும். தற்போது, மாவட்டத்தில் அதிக எண்ணிக்கையிலான வாக்குகளைப் பெறுகின்ற கட்சிக்கு மாவட்ட மட்டத்தில் 22 மேலதிக ஆசனங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், இவ் ஆசனங்கள் தேசிய மட்டத்தில் அதிகளவான வாக்குகளைப் பெறுகின்ற கட்சி மற்றும் இரண்டாவதாக வருகின்ற கட்சி ஆகியவற்றுக்கிடையில் பகிரப்படுகின்றன, அதனூடாக, தேசியரீதியில் அதிகளவான வாக்குகளைப் பெறுகின்ற கட்சிக்கான அனுகூலம் குறைக்கப்படுகின்றது.
20. உயர்போட்டி, ஊழல் மற்றும் வன்முறை போன்ற பிரச்சினைகளைக் கையாள்வதற்கு உறுதியான பிரச்சார நிதிச் சட்டங்கள் இன்றியமையாதன ஆகும். அரசியலமைப்பினால் தேவைப்படுத்தப்படுகின்ற உறுதியான மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தப்படக்கூடிய பிரச்சார நிதி சட்டங்கள் நடைமுறையில் காணப்படாவிடின், தேர்தல் முறைமையினை மாற்றுவதில் எவ்வித பயனும் இராது. சுயாதீனமான தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவின் முயற்சியின் விளைவாக உறுதியான பிரச்சார நிதி சட்டமொன்றிற்கான வரைபு [LDO 30/2018] தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது, இவ்வரைபானது இது தொடர்பிலான செயற்பாட்டிற்கு பொருத்தமான முதற்படியாக அமையும்.
21. பிரச்சார நிதி சட்டங்களுக்கு மேலதிகமாக, தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள அதிகாரிகளின் சொத்துக்கள் மற்றும் கடப்பாடுகள் பகிரங்கப்படுத்தப்படுவதனைக்

கட்டாயமானதாக்குகின்ற வகையில், சொத்துக்கள் மற்றும் கடப்பாடுகள் பிரகடனச் சட்டத்தினை மாற்றுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

22. ஆளும் கட்சி மற்றும் அரசு நிறுவனங்களுக்கிடையிலான உறவுநிலை, கட்சிகளின் உள்ளக ஒழுங்கமைப்புக்கான அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், உறுப்பினர்களின் உரிமைகள் மற்றும் கட்சித் துறப்புக்கு எதிரான ஏற்பாடுகள் உள்ளடங்கலாக அரசியல் கட்சிகளுக்கான கட்டமைப்பொன்றினையும் புதிய அரசியலமைப்பு ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

உரிமைகள் பட்டயம்

23. பொதுவான சர்வதேச நியமங்கள் மற்றும் அதேபோல இலங்கையின் சர்வதேசக் கடப்பாடுகளுக்கு அமைவாக இருப்பதில், தற்போதைய அடிப்படை உரிமைகள் மீதான அத்தியாயம் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான வழிகளில் குறைபாடுடையதாக உள்ளது. அதன் உரிமைகளின் விவரப்பட்டியல் பூர்த்தியற்றதாக உள்ளது, வாசகங்களினூடாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள உரிமைகளின் பரப்பு மற்றும் தன்மை குறுகலாக உள்ளன என்பதுடன் அவை சர்வதேச நியமங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதனை விட அதிகளவில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டனவாக உள்ளன, மற்றும், அனைத்திற்கும் மேலாக, மட்டுப்பாடுகள் தொடர்பானக் கட்டமைப்பானது, நடபடிமுறையில் மற்றும் சட்ட உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள் ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவகையில், உரிமைகளுக்குள்ளான ஊடுருவலை அனுமதிக்கின்றது. முரண்படுகின்ற வகையில், தகவலுக்கான சுதந்திரத்தினை அடிப்படை உரிமையொன்றாக்கி அறிமுகப்படுத்தி 2015 இல் அரசியலமைப்புக்கு கொண்டுவரப்பட்ட பத்தொன்பதாவது திருத்தமும் அதன் மட்டுப்பாட்டு வாசகத்தினூடாக முரண்பாடொன்றினை உருவாக்கியுள்ளது. அதாவது, அம் மட்டுப்பாட்டு வாசகமானது அதற்கு மாத்திரமே ஏற்பாகும் என்பதுடன், பரந்தளவான மட்டுப்பாட்டு வாசகமானது ஏனைய அனைத்து உரிமைகள் தொடர்பாகவும் செயற்பாட்டிலிருக்கும்.
24. இச்சூழலில், மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையமானது, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பிரதான பத்து ஒப்பந்தங்களுடன் ஒத்திசைவாகக்கூடிய புதிய அரசியலமைப்பு அடிப்படை உரிமைகளுக்கான பட்டயமொன்று உருவாக்கப்பட வேண்டுமென வலியுறுத்துகின்றது. குறிப்பிட்ட ஒப்பந்த அமைப்புக்களுக்கான தடை செய்யப்படாத அணுகுதலையும் நாம் வலியுறுத்துகின்றோம். சர்வதேச மற்றும் ஒப்பீட்டு மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் “கிடைக்கக்கூடியதாக உள்ள வளங்கள்” மற்றும் “முற்போக்கான அனுபவிப்பு” ஆகிய கோட்பாடுகளுக்கு அமைவாக, சமூக-பொருளாதார உரிமைகள் நியாயமான விதத்தில் உள்வாங்கப்பட வேண்டும்.
25. உரிமைகள் பட்டயத்துடன் குறிப்பாக மற்றும் அரசியலமைப்புடன் மிகப் பரந்தளவில் முரணாகின்ற அனைத்து சட்டம், கொள்கை, நடைமுறை மற்றும் நடத்தை என்பன, வினைத்திறனான நீதிமுறை மீளாய்வு மற்றும் பொது சட்ட நிவாரணங்கள் என்பனவற்றுக்கு முழுமையாக அமைவானதாக இருத்தல் வேண்டும். பிரஜைகள் நீதிமுறை நிவாரணங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற அதேவேளை, நீதித்துறை அதிகார பரவலாக்கத்தினூடாக, அதாவது, மாகாண மேல் நீதிமன்றங்கள் அடிப்படை உரிமைகளுக்கான விண்ணப்பங்களை விசாரணை செய்கின்ற முதலிலை நீதிமன்றங்களாக்கப்படுவதனூடாக, அதற்கான இலகுவான அணுகுதலையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். புதிய உரிமைகள் பட்டயமானது, புதிய

அரசியலமைப்பிற்கான அடிப்படையாக அமைய வேண்டிய பொதுவான இலங்கை குடியுரிமைக்கான சிவில் கருத்துருக்கான அடித்தளத்தினைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

26. இயற்கை சுற்றாடல் மற்றும் பல்வகைத்தன்மையின் சீரழிவு தொடர்பாக இலங்கை எதிர்கொள்கின்ற பாரதூரமான சவால்களைக் கருத்திற்கொண்டு பார்க்கின்றபோது, சுற்றாடல் உரிமைகளையும் உரிமைகள் பட்டயத்தினுள் உட்சேர்க்க வேண்டுமென நாங்கள் பரிந்துரைக்கின்றோம்.

மொழி உரிமைகள்

27. 1958 ஆம் ஆண்டு உத்தியோகபூர்வ மொழிகள் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதிலிருந்து, இலங்கையில் மோதல்களுக்கான மூலமாக மொழியின் நிலைப்பாடு இருந்து வந்துள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து, 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ் மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம் (பாரியளவில் அமுல்படுத்தப்படாதிருந்தது) இயற்றப்பட்டபோதிலும், “சிங்களம் மட்டும்” என்ற கொள்கையின் விளைவாக நாடு பிளவுபடுத்தப்பட்டதுடன் ஆயுத மோதல்களுக்கான நிலைப்பாடுகளையும் அது தோற்றுவித்திருந்தது.

28. சட்டத்தில், பதின்மூன்றாம் மற்றும் பதினாறாம் திருத்தங்கள் சிங்களம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய இரண்டிற்கும் சம அந்தஸ்த்தினை வழங்கியபோதிலும், நடைமுறையில், இவ் அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள் மீறப்படுகின்றனவாகவே அவதானிக்கப்படுகின்றன. சட்ட அமுலாக்கம் மற்றும் சுகாதாரம் உள்ளடங்கலாக, பகிரங்கத் துறையில் தமிழ் மொழித் தகைமை, வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில்கூட குறைவானதாகவே காணப்படுகின்றது. சிங்களம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய இரண்டிற்கும் சம அந்தஸ்த்து வழங்குவதனூடாக மற்றும் ஆங்கிலம் உள்ளடங்கலாக மொழிக்கல்வியில் பொது வளங்களை முதலீடு செய்வதனூடாக மாத்திரமே பன்மொழி இலங்கையர் என்ற கீர்மம் எய்தப்படலாம்.

29. இச்சூழமைவில், அரசியலமைப்பினால் அங்கீகரிக்கப்படுவதன்படி, சிங்களம் மற்றும் தமிழ் ஆகியவற்றுக்கான சம அந்தஸ்த்தினை இல்லாது செய்வதற்கான எந்தவொரு முயற்சியும், தீவிரமான தவறான பரிந்துரைப்பாக அமையும் என்பதுடன் 1950 மற்றும் 1960களில் இடம்பெற்ற அரசாங்கங்களின் பெருவிலை கொடுக்கத்தகு தவறுகளின் மீள் செய்கையாக இருக்கும். அவ்வகையில், மொழி உரிமைகள் தொடர்பான தற்போதைய அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள், தேசிய மொழிகள் ஆணைக்குழுவிற்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்த்தினை வழங்குவதற்கு மற்றும் அதன் தீர்மானங்கள் பகிரங்க நிறுவனங்களைப் பிணிக்வும் என்பதனை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அல்லாமல் வேறு எதற்காகவும் மாற்றப்படுதல் ஆகாது.

காலநிலை மாற்றம்

30. பரீஸ் ஒப்பந்தத்துக்கு கீழான இலங்கையின் கடப்பாடுகளை முழுமையாக நிறைவேற்றுவதற்கு, அரசியலமைப்பில் காலநிலை மாற்றம் தொடர்பான புதிய அத்தியாயமொன்று இருத்தல் வேண்டும். காலநிலை மாற்றம் மீதான அத்தியாயம், 2060 ஆம் ஆண்டளவில் பச்சைவீட்டு வாயு வெளியேற்றத்தினை பூச்சியமாக்கின்ற அரசின் உடன்பாட்டினைத் தாபிக்க வேண்டும் என்பதுடன் நிலையான அபிவிருத்தி தொடர்பான பொருத்தமான கோட்பாடுகள் மற்றும் வாயு வெளியேற்றத்தினை பூச்சியமாக்கின்ற நிலைமாற்றத்தின்போது காபனின் செறிவினைக் கொண்டு இயங்குகின்ற துறைகளைச் சார்ந்துள்ள பணியாளர்கள் மற்றும் சமுதாயங்களின் பாதுகாப்பு என்பனவற்றையும் தாபிக்க வேண்டும். அத்துடன், அது, அரசாங்கம் பரீஸ் ஒப்பந்தத்தினை

அமுல்படுத்துவதற்கு ஆதரவளிக்கும்பொருட்டு காலநிலை மாற்றத்திற்கான சுயாதீன ஆணைக்குழுவொன்றினையும் தாபிக்க வேண்டும்.

அதிகாரப்பகிர்வு மற்றும் உள்ளூராட்சி

31. சுதந்திரத்துக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து இலங்கையின் சமூக பன்மைத்தன்மையுடன் ஒருங்கிசையக்கூடிய அதிகாரப்பகிர்வு மற்றும் வலு வேறாக்கத்திற்கான அரசியலமைப்புக் கட்டமைப்பொன்றினை ஸ்தாபிப்பதில் இலங்கை தோல்வி கண்டுள்ள ஒரு வரலாற்றிற்கு பின் அதனை செய்வதற்கான மற்றுமொரு வாய்ப்பு இலங்கைக்கு கிட்டியுள்ளது. அதிகாரம் மற்றும் தத்துவங்களை உயர் அளவில், இடஞ்சார்ந்து மற்றும் ஆள்புலம் சார்ந்து, பரவலாக்கம் செய்வதனுடாக, அரசியல் அதிகாரம் மற்றும் சட்ட அதிகாரத்தின் மிகையான குவிப்பு- குறிப்பாக காலனித்துவ அரசின் தீங்கான மரபு-என்பனவற்றை கையாளுதலானது அரசினை ஜனநாயகத்துவப்படுத்துகின்ற இலக்குகளை அடையச் செய்யும். மறு புறமாக, ஜனநாயக நிறுவனங்கள் அரசியல் பொறுப்புக்கூறுதலை உறுதிப்படுத்துகின்றன என்பதுடன் இதனுடாக பொருளாதார அபிவிருத்தியினையும் உறுதிப்படுத்தும். நாட்டின் ஜனநாயகம் மற்றும் அபிவிருத்தி என்பவற்றுக்கான தேவைகளை கருத்திற்கொண்டு பார்க்கின்றபோது, இன உறவுநிலைகள் தொடர்பான பிரச்சினைக்கு அப்பால், புதிய அரசியலமைப்பு தீவிரமான அதிகாரப் பகிர்வினை பிரதிபலிக்க வேண்டுமென்பதற்கான வலுமிக்க தர்க்கமாக, 'அதிகாரங்கள் அதிகளவாக குவிக்கப்படுகின்ற அளவிற்கு, அரசின் ஜனநாயகத்தன்மை குறைவடையும்' என்கின்ற தர்க்கம் அமைகின்றது.

32. அதிகாரப்பகிர்விற்காக ஆதரித்து வாதாடுகின்றபோது, நாம் காலனித்துவத்துக்கு முந்தைய எமது வரலாற்றினால் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றோம். காலனித்துவத்துக்கு முந்தைய காலத்தில் தொன்மையான சிங்கள-பௌத்த இராச்சியங்களின் அதிகாரப் பகிர்வுமிக்க ஆட்சியமைப்புக்கள் நீரியல்சார் நாகரீகத்திற்கு வழி சமைத்திருந்தன என்பதுடன் அந்நாகரீகத்தில் நாம் அனைவரும் நியாயமாக பெருமைப்படுபவர்களாக இருந்தோம். அத்தோடு அந்நாகரீகத்தில், தேரவாத மரபின் சிறந்த மெய்ப்பொருளுக்கு அமைவாக சிறுபான்மையினர் மீது உயர் அளவிலான சகிப்புத்தன்மையும் மதிப்பும் காணப்பட்டது. நடைமுறையில், உடனடி முடியாட்சி மையத்திற்கு அப்பால் காணப்பட்ட ஆள்புலங்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்க தன்னாட்சி காணப்பட்டமையினையும் இது உள்ளடக்குகின்றது. மத்தியப்படுத்தப்பட்ட ஒற்றையாட்சி அரசானது காலனித்துவத்தின் ஆக்கமொன்று மட்டுமல்ல, மாறாக, வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணுவதில் உள்ள எமது தற்போதைய சவால்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கான செழுமையான படிப்பினைகளை நாம் கற்கக்கூடிய, அதிகாரப்பகிர்வுள்ள, சமச்சீர்மையற்ற மற்றும் பன்மைத் தன்மை வாய்ந்த வரலாற்றுரீதியான தென்னாசிய அரச மரபுடன் பார்க்கின்றபோது, அது மிகவும் அண்மையில் கொண்டு வரப்பட்டதாக உள்ளது என்பதனை நாங்கள் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றோம்.

33. மிகவும் குறிப்பாக, அரசியலமைப்பிற்கான பதின்மூன்றாவது திருத்தம் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய சட்டவாக்கங்களினூடாக 1987 ஆம் ஆண்டு மாகாண சபைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பான எமது அனுபவத்திலிருந்து நாம் படிப்பினைகளைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பதின்மூன்றாவது திருத்தம் தொடர்பான பொது மக்கள் விவாதத்திற்கு, பெரும்பாலும், இனப் பிரிவின் இரு தரப்பினராலும், மிகையான தேசியவாத சொல்லாட்சிகளினால் சேறு பூசப்பட்டது. அத்துடன் அவ்விவாதங்கள் பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தின் பலங்கள் மற்றும் பலவீனங்கள் தொடர்பான விரிவான அறிவின்மையினால் கலங்கப்படுத்தப்பட்டது.

34. அரசியலமைப்பு வடிவமைப்பிற்கு மிகவும் கற்றுணர்ச் செய்யப்பட்ட மற்றும் உணர்ச்சிவயப்படாத அணுகுமுறையொன்று அவசியமானதாகும் என்பதுடன் இது தொடர்பாக மேலாதிக்கம் செலுத்துகின்றக் கோட்பாடாக அதிகாரப்பகிர்வு காணப்படுதல் வேண்டும் என்பதுடன், இங்கு அதிகாரப் பகிர்வு என்பது வெறுமனே தீர்மானமெடுக்கின்ற அதிகாரங்களை மாகாணங்களுக்கு பரிமாற்றம் செய்து, அதனுடாக மத்தி மற்றும் மாகாண நிறுவனங்களுக்கிடையில் சிறப்பான சமநிலையினை உருவாக்குதல் மட்டுமல்ல, மாறாக, அதிகாரப்பகிர்வானது பொறுப்புக்கள் மற்றும் பொறுப்புக்கூறுதலின் பகிர்வினாலும் முழுமையாக்கப்படுதல் வேண்டும். அத்தகைய பகிரப்பட்ட பொறுப்புக்கள் மற்றும் பொறுப்புக்கூறுதல் அணுகுமுறையானது மாகாணங்கள் மற்றும் மத்தியினை ஒன்றிணைப்பதற்கு உதவும்.

35. இதனடிப்படையிலான புதிய அதிகாரப்பகிர்வின்போது பின்வரும் விடயங்கள் மீது அவதானம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென தேவைப்படுத்தப்படும்:

அ. மத்தி மற்றும் மாகாண நிறுவனங்களுக்கிடையிலான ஒத்த சமநிலை, அதேபோல அவற்றின் வினைத்திறன் என்பனவற்றை பாதுகாக்கின்ற அதேவேளை மாகாண தன்னாட்சியினை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் தகைமைகளின் பிரிவு மீளாய்வு செய்யப்படுதல் வேண்டும்;

ஆ. தெரிவு செய்யப்பட்ட, மாகாண அரசியல் நிறைவேற்றுத்துறைக்கு சார்பாக ஆளுனரின் அதிகாரங்கள் சுருக்கப்படுதல் வேண்டும்;

இ. பொது மக்கள் நிதியினைத் திரட்டுவதற்கான அதிகாரமுள்ள நபர்கள் ஜனநாயகரீதியாக பொறுப்புக்கூறுலுக்குட்படுவதனை உறுதிப்படுத்தும்பொருட்டு, வருமானத்திற்குரிய மற்றும் நிதிக் கட்டமைப்பானது, (வருமான சமநிலைப்படுத்தும் செயன்முறையினை அனுமதிக்கின்ற அதேவேளை) அடிப்படையில் மீள் வடிவமைக்கப்படுதல் வேண்டும்;

ஈ. தற்போதைய தகைமைகள் துணையமைப்புக்களுடன் தொடர்ச்சியாக பிரயோகிக்கப்படுதல் வேண்டும்;

ஊ. குறுகலாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ள மற்றும் விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களினைத் தவிர, (உதாரணமாக, பிரிந்து செல்தலைத் தடை செய்தல்) மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் தேவைப்பாடுகளுக்கு அமைவாக, மத்தியில் தக்க வைக்கப்பட்டுள்ள சட்டவாக்க தகைமைகள் தொடர்பான நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் கூட பகிரப்படுதல் வேண்டும்.

36. கடைசிப் பந்தியில் உட்கிடையாகக் கூறப்பட்டிருப்பதற்கமைய, மாகாண தன்னாட்சிக்கான பாதுகாப்புக்களுக்கு அமைவான ஒருங்கிணைவு கருத்தேற்பானது, வலுவேறாக்கத்தின் மற்றும் நவீன ஜனநாயகத்தில் வினைத்திறனான பன்மட்ட ஆட்சியின் அவசியமான சாதனமொன்று என்ற ரீதியில், மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் அதன் தக்கவைப்பினை வலியுறுத்துகின்றது.

37. இறுதியாக, புதிய அதிகாரப்பகிர்வு தீர்மானமானது, பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தின் வடிவமைப்பிலுள்ள குறைபாடுகளுக்கு நிவாரணமளிப்பதோடு மட்டுமல்லாது, அதனுடாக வழங்கப்பட்டுள்ள தற்போதைய அதிகாரப் பகிர்வின் பரப்பு மற்றும் விஸ்தீரணம் என்பனவற்றையும் தரத்தினடிப்படையில் அதிகரிக்கச் செய்ய

வேண்டுமென்ற உறுதியான கருத்தினை மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் கொண்டுள்ளது. பொலிஸ் மற்றும் அரசு காணி உள்ளடங்கலாக பகிரப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களில் எவ்வித குறைப்பும் செய்யப்படலாகாது என்ற கருத்தும் அதனைத் தொடர்கின்றது.

38. உள்ளூராட்சி வரிசையானது அரசியலமைப்பு அங்கீகாரத்தினைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டுமென்பதுடன் அவற்றின் கட்டமைப்பு, ஆக்கக்கூறு, அதிகாரங்கள் மற்றும் பணிகளின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பு அரசியலமைப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும், அவற்றின் மேலதிக விரிவாக்கம் சட்டவாக்கத்தினால் சொல்லப்படலாம். துணையமைப்புக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இவ் அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பு வடிவமைக்கப்படுதல் வேண்டும். உள்ளூராட்சி மட்டங்கள் மற்றும் அரசாங்கத்தின் ஏனைய மட்டங்களுக்கு ஒரே பணிகள் ஒதுக்கப்படலாகாது என்பதுடன் ஏனைய மட்டங்கள் உள்ளூராட்சி மட்டங்களின் பணியினைச் செய்வதனை அல்லது உள்ளூராட்சி அதிகாரங்களை அகற்றுவதனை இயலுமானதாகக்கூகின்ற நிர்வாகக் கட்டமைப்புகள் அகற்றப்படுதல் வேண்டும்.

இரண்டாம் அவை

39. நாம் கணிசமான மற்றும் அர்த்தமுள்ள அதிகாரப்பகிர்வு மாகாணங்களுக்கு வழங்கப்படுவதனைப் பார்ப்பதற்கு விரும்புகின்ற அதேயளவு, மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையமானது, இலங்கை மக்களின் மற்றும் இலங்கை அரசின் கூட்டுச் சார்பு மற்றும் ஒற்றுமையில் உறுதியான நம்பிக்கைக் கொண்டுள்ளது. அதற்கமைய, அரசின் ஆள்புலத் தொகுதி கூறுகளுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்பினை ஊக்குவிக்கக்கூடிய நிறுவனம்சார் பொறிமுறைகள் புதிய அரசியலமைப்பினுள் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டுமென நாம் நம்புகின்றோம். இவை அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான உறவுகளுக்கான நடபடிமுறைகளிலிருந்து வருமானம் மற்றும் நிதித் திண்மை வரையில் வேறுபடுகின்ற அதேவேளை, மிக முக்கியமான நிறுவனங்களுள் ஒன்றாக மத்திய சட்டத்துறையின் இரண்டாம் அவை அமைகின்றது, இது முழு நாட்டினையும் பாதிக்கக்கூடிய சட்டவாக்கங்களை ஆக்குவதில் மாகாணங்களின் கருத்து உள்ளீர்க்கப்படுவதனை உறுதிப்படுத்தும்.
40. சட்டவாக்கச் செயன்முறையில் ஆராய்வு மற்றும் நிதானமான சிந்தனை என்பனவற்றை உறுதிப்படுத்துவதனூடாக, அதேபோல நிபுணத்துவ அறிவின் பிரதிநிதித்துவத்தினை-இது வேறு வகையில் இணைக்கப்படாது- உறுதிப்படுத்துவதனூடாக, இரண்டாம் அவையானது ஜனநாயக அரசாங்கத்தின் ஏனைய முனைகளையும் சாத்தியமாக்கும்.
41. இத்தேவைப்பாடுகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு, இரண்டாம் அவையானது மாகாண சட்டவாக்குனர்களினால் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களை முதன்மையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதுடன் அரசியல் இணக்கத்தினூடாக அல்லது வேறு பொருத்தமான பக்கச்சார்பற்ற முறையினூடாக நியமிக்கப்படுகின்ற தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த திறமைகளைக் கொண்டுள்ளோரையும் உள்ளடக்கும் என நாம் நம்புகின்றோம்.

நீதித்துறை, அரசியலமைப்பு சபை மற்றும் சுயாதீன நிறுவனங்கள்

42. மேற்சொல்லப்பட்ட நீதித்துறை அதிகாரத்தினை பகிர்வதற்கான தேவையினை நாம் மீள எடுத்துரைக்கின்றோம், ஆகவே மாகாண மேல் நீதிமன்றங்கள் அடிப்படை உரிமைகள்

விண்ணப்பங்கள் விசாரிக்கப்படுகின்ற முதல் நீதிமன்றங்களாக்கப்படும். இது வழக்கு முகாமைத்துவத்திலும் அதேபோல நீதிக்கான அணுகுதலிலும் உதவியாய் அமையும். நிகழ்வு தொடர்பான விடயங்களை கீழ் நீதிமன்றங்கள் தீர்மானிப்பதற்கு விட்டுவிட்டு, அடிப்படை உரிமைகள் விடயங்களில் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு காணப்படுகின்ற மேன்முறையீட்டு நியாயாதிக்கம், உரிமைகள் பட்டயம் தொடர்பான ஒத்திசைவான தீர்ப்புச் சட்டத்தினை விருத்தி செய்வதற்கு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

43. ஆட்சியில் அரசியல்மயமாக்கலை இல்லாது செய்தல் முன்னுரிமை பெறுகின்ற விடயமொன்றாக எஞ்சியிருக்கின்றது என்பதுடன், அரசியலமைப்பின் பத்தொன்பதாவது திருத்தத்தின் அரசியலமைப்பு சபை மற்றும் சுயாதீன ஆணைக்குழுக்களுக்கான கட்டமைப்பினை மீளக் கொண்டுவருவதற்கு பரிந்துரைக்குமாறு நாம் இக்குழுவினை வலியுறுத்துகின்றோம்.
44. உயர்மட்ட நீதித்துறை மற்றும் நீதி சேவைகளுக்கான ஆணைக்குழுவின் நியமன நடபடிமுறையில் இருபதாவது திருத்தத்தினூடாகச் செய்யப்பட்ட மாற்றங்கள், ஒரு தனிநபருக்கு அல்லது ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு, இந்நியமனங்கள் தொடர்பாக முடிவெடுக்கின்ற தனித்த மற்றும் இறுதி அதிகாரம் கிடைக்காது என்பதனை உறுதிப்படுத்தும்பொருட்டு, கலந்தாலோசனையுடன் கூடிய வெளிப்படையான செயன்முறையொன்றினால் பதிலீடு செய்யப்படுதல் வேண்டும்.
45. அனைத்து குற்றவியல் வழக்குத்தொடர்வுகளுக்கும் பொறுப்பாக, சுயாதீனமான பொது வழக்குத்தொடர்வுகளுக்கான பணிப்பாளர் திணைக்களமொன்று ஸ்தாபிக்கப்படுதல் வேண்டும். அத்துடன் இப்பணிகள் சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்திடமிருந்து நீக்கப்படுதல் வேண்டும். சட்டமா அதிபரின் 'அரசின் பிரதான சட்ட அலுவலர்' என்ற அரசியலமைப்பு வகிபாகம் பகிரங்க அக்கறையினிமித்தம் சட்டப்பிரச்சினைகள் தொடர்பாக அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்கானதாகும் என்பதனை உறுதிப்படுத்தும்பொருட்டு அவருடைய அதிகாரங்கள், பணிகள் மற்றும் கடமைகள் என்பன தெளிவாக்கப்பட வேண்டும். சட்டமா அதிபர் பிரதான பொது வழக்குத்தொடுநராகவோ அல்லது ஆளுங்கட்சிக்கான சட்ட வழக்குரைஞராகவோ இருத்தல் ஆகாது.